

Jednání ve shodě

Aby bylo možné určité osoby považovat za jednající ve shodě, musí jejich vzájemné srozumění směřovat k nabytí, postoupení, výkonu či jiné dispozici s hlasovacími právy v určité osobě a k tomuto cíli musí být směřováno proto, aby osoby takto jednající ovlivnily chování této osoby. Teprve tehdy, jsou-li splněna všechna uvedená kritéria, lze dotčené osoby považovat za jednající ve shodě. Za jednající ve shodě lze považovat jakékoliv osoby, jejichž jednání bude naplňovat uvedené znaky.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 3619/2009, ze dne 26.1.2011)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně N. s. r. o., se sídlem v P., zastoupené JUDr. J. Š., advokátem, se sídlem v P., proti žalované R., s. r. o., se sídlem v P., zastoupené JUDr. J. C., advokátem, se sídlem v P., o určení vlastnictví, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 11 C 49/2006, o dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. března 2009, č. j. 69 Co 12/2009-245, ve znění opravného usnesení ze dne 27. května 2009, č. j. 69 Co 12/2009-268, tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. března 2009, č. j. 69 Co 12/2009-245, ve znění opravného usnesení ze dne 27. května 2009, č. j. 69 Co 12/2009-268, se zrušuje a věc se vrací odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Ve výroku označeným rozhodnutím změnil Městský soud v Praze k odvolání žalobkyně rozsudek ze dne 18. června 2008, č. j. 11 C 49/2006-214 (jímž Obvodní soud pro Prahu 6 zamítl žalobu o určení, že žalobkyně je vlastníkem ve výroku označených nemovitostí - dále jen „sporné nemovitosti“) tak, že určil, že vlastníci sporných nemovitostí je žalobkyně.

Vyšel přitom z toho, že:

- 1) Žalobkyně jako prodávající a žalovaná jako kupující uzavřely dne 17. dubna 2002 a 3. července 2002 dvě kupní smlouvy o převodu sporných nemovitostí „v celkové hodnotě 13,200.000,- Kč“. Vlastnické právo žalované bylo vloženo do katastru nemovitostí s právními účinky ke dni 17. dubna 2002 (podle první smlouvy) a 3. července 2002 (podle druhé smlouvy).
- 2) K datu uzavření kupních smluv byl společníkem a jednatelem žalobkyně, jejíž základní kapitál činil 100.000,- Kč, A. K. a jedním z dalších společníků A. G. Žalobkyně byla zapsána do obchodního rejstříku dne 4. srpna 1995.
- 3) Žalovaná byla zapsána do obchodního rejstříku dne 15. dubna 2002, jejími společníky byly A. G. a její dcera Z. K., manželka A. K. Jednatelkou byla Z. K. Základní kapitál činil 200.000,- Kč.
- 4) Důvodem uzavření kupních smluv, jež uzavřely jménem žalobkyně A. K. a jménem žalované Z. K., bylo vypořádání účasti některých společníků v žalující společnosti z důvodů déle trvajících sporů.
- 5) Hodnota převáděných sporných nemovitostí nebyla stanovena znalcem jmenovaným soudem.

Na takto ustaveném základě odvolací soud uzavřel, že při převodu majetku jednaly jménem účastníků jako jednatele fyzické osoby, které v té době byly osobami blízkými jakožto manželé (§ 116 zákona č. [40/1964](#) Sb., občanského zákoníku, dále jen „obč. zák.“). Proto jde o „případ obchodu mezi osobami, na který pamatuje ustanovení § 196a odst. 2 a 3“ zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“). „Protože žalobkyně převáděla na žalovanou majetek převyšující jednu desetinu základního kapitálu (jak žalobkyně tak žalované) a nejednalo se o běžný obchodní

styk ani o převod majetku pod dozorem státního orgánu nebo na veřejném finančním trhu, musela být hodnota převáděného majetku stanovena znalcem jmenovaným soudem. Poněvadž bylo v řízení zjištěno, že hodnota převáděného majetku nebyla stanovena znalcem jmenovaným soudem, byl převod majetku uskutečněn (již jen z tohoto důvodu) v rozporu se zákonem, což má za následek absolutní neplatnost kupních smluv (ustanovení § 39 obč. zák.). Z uvedeného vyplývá, že k převodu vlastnického práva na žalovanou nemohlo dojít a žalobkyně je nadále vlastníkem uvedených nemovitostí“.

Současně odvolací soud shledal nesprávným závěr soudu prvního stupně, podle něhož „nešlo o jednání ve shodě“. „Většinou společníci“ žalobkyně, její jednatel, jednatelka i společníci žalované jednali při převodu sporných nemovitostí „ve shodě spočívající v tom, že k převodu nemovitého majetku žalobkyně na žalovanou dochází proto, aby žalobkyně získala finanční prostředky k vypořádání účasti některých společníků v žalující společnosti a ukončení společného podnikání těchto společníků v žalující společnosti“. Jde tudíž o jiné ovlivnění chování určité osoby než výkon hlasovacích práv ve smyslu § 66b odst. 1 obch. zák., a i z tohoto důvodu mohlo k platnému převodu sporných nemovitostí dojít jen „na základě posudku znalce“.

Proti rozsudku odvolacího soudu podala žalovaná dovolání, jehož přípustnost opírá o ustanovení § 237 odst. 1 písm. a/ zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Namítá, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (uplatňujíc tak dovolací důvod vymezený v ustanovení § 241a odst. 2 písm. b/ o. s. ř.) a navrhuje, aby Nejvyšší soud rozhodnutí odvolacího soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Dovolatelka předně namítá, že odvolací soud nesprávně rozšířil zákonem vymezený okruh osob, na které se vztahuje ustanovení § 196a odst. 3 obch. zák., neboť označené ustanovení se sice vztahuje i na osoby uvedené v odstavci prvním, nikoliv však již na osoby uvedené v odstavci druhém.

Ani závěr odvolacího soudu, podle něhož se ustanovení § 196a odst. 3 obch. zák. aplikuje na převod sporných nemovitostí proto, že žalobkyně a žalovaná byly osobami jednajícími ve shodě, nepovažuje dovolatelka za správný. Zdůrazňuje, že jednání ve shodě ve smyslu ustanovení § 66b obch. zák. je „vymezeno nejen vzájemným vztahem jednajících osob, ale též cílem tohoto jednání (nabytí, vykonávat nebo postoupit hlasovací práva) a rovněž jeho pohnutkou (prosazování společného vlivu na řízení nebo provozování podniku nebo jiné ovlivnění chování této osoby)“. Přitom žalovaná „nedisponovala žádnými hlasovacími právy v žalobkyni (ani nečinila kroky směřující k jejich nabytí) a nemohla je tak společně s paní G. vykonávat. ... Pro naplnění pojmu jednání ve shodě nestačí, jedná-li dvě nebo více osob za účelem prosazování společného vlivu na řízení nebo provozování podniku určité osoby nebo jiného ovlivnění jejího chování, aniž by zároveň nebylo třeba, aby tyto osoby společně nabývaly, vykonávaly nebo postupovaly hlasovací práva v této cílové osobě“. Odvolací soud v napadeném rozhodnutí „zaměnil jednání ve shodě ... s motivací většiny společníků žalobkyně“.

Konečně dovolatelka poukazuje na to, že kupní cena sporných nemovitostí byla „takřka o polovinu vyšší než cena stanovená ve znaleckém posudku, vyhotovovaném za účelem plnění daňových povinností“. Její „nevýhodnost ... vyloučila sama žalobkyně, když v průběhu řízení uzavřela se společností EDECO, s. r. o. kupní smlouvy na převod sporných nemovitostí za celkovou kupní cenu 13,200.000,- Kč“, jež se „shoduje s cenou, za kterou žalobkyně nemovitosti prodala žalované před více než čtyřmi roky. Vzhledem k tomu, že ceny nemovitostí za tuto dobu vzrostly odhadem o 20 - 30 %, nemohla být žalobkyně prodejem sporných nemovitostí za kupní cenu sjednanou v roce 2002 nikterak poškozena“.

Dovolání je přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. a je i důvodné.

Podle ustanovení § 196a obch. zák. společnost může uzavřít smlouvu o úvěru nebo půjčce s členem představenstva, dozorčí rady, prokuristou nebo jinou osobou, která je oprávněna jménem společnosti takovou smlouvu uzavřít, nebo osobami jim blízkými, anebo smlouvu, jejímž obsahem je zajištění závazků těchto osob, nebo na ně bezplatně převést majetek společnosti jen s předchozím souhlasem valné hromady a jen za podmínek obvyklých v obchodním styku (odstavec první).

Pokud jsou osoby uvedené v odstavci 1 oprávněny jednat i jménem jiné osoby, použije se ustanovení odstavce 1 obdobně i na plnění tam uvedené ve prospěch této jiné osoby. Souhlasu valné hromady není zapotřebí, jde-li o poskytnutí půjčky nebo úvěru ovládající osobou ovládané osobě anebo zajištění závazků ovládané osoby ovládající osobou (odstavec druhý).

Jestliže společnost nebo jí ovládaná osoba nabývá majetek od zakladatele, akcionáře nebo od osoby jednající s ním ve shodě anebo jiné osoby uvedené v odstavci 1 nebo od osoby jí ovládané anebo od osoby, se kterou tvoří koncern, za protihodnotu ve výši alespoň jedné desetiny upsaného základního kapitálu ke dni nabytí nebo na ně úplatně převádí majetek této hodnoty, musí být hodnota tohoto majetku stanovena na základě posudku znalce jmenovaného soudem (odstavec třetí).

Podle ustanovení § 135 odst. 2 obch. zák. se ustanovení § 196a obch. zák. použije i na společnost s ručením omezeným.

1) K aplikaci § 196a odst. 3 obch. zák. na osoby uvedené v § 196a odst. 2 obch. zák.

Odvolací soud dovodil, že ustanovení § 196a odst. 3 obch. zák. dopadá i „na případ, kdy společnost převádí majetek na jinou osobu, za kterou jedná osoba blízká jednateři společnosti převádějící majetek“, tedy, jinými slovy, že citované ustanovení je nutné vztáhnout i na převody majetku mezi společností a osobami uvedenými v § 196a odst. 2 obch. zák. Tak tomu však (podle právní úpravy účinné od 1. ledna 2001, pro projednávanou věc rozhodné) není.

Omezení plynoucí z ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku nedopadá na převody majetku na jakékoliv osoby, jež by mohly být považovány za osoby společnosti blízké, ale toliko na převody majetku na osoby v citovaném ustanovení vypočtené (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. května 2010, sp. zn. 29 Cdo 3203/2009, dostupný na webových stránkách Nejvyššího soudu). Přitom osoby uvedené v odstavci druhém § 196a obch. zák. (na smlouvy s nimiž jsou rozšířena omezení upravená v odstavci prvním) nejsou v odstavci třetím uvedeny (na rozdíl od úpravy účinné do 31. prosince 2000). Z uvedeného plyne, že ze samotné skutečnosti, že jednatel dovolatelky byl v době uzavření kupních smluv manželem jednatelky žalované (a tedy žalovaná byla ve vztahu k dovolatelce osobou vypočtenou v § 196a odst. 2 obch. zák.), nelze závěr, podle něhož převod sporných nemovitostí podléhá omezením uvedeným v § 196a odst. 3 obch. zák., učinit.

2) K výkladu ustanovení § 66b odst. 1 obch. zák.

Odvolací soud současně shledal, že převod sporných nemovitostí byl učiněn mezi osobami jednajícími ve shodě ve smyslu ustanovení § 66b obch. zák., neboť „většinoví společníci“ žalobkyně, její jednatel, jednatelka i společnice žalované jednali při převodu nemovitostí „ve shodě spočívající v tom, že k převodu nemovitého majetku žalobkyně na žalovanou dochází proto, aby žalobkyně získala finanční prostředky k vypořádání účasti některých společníků v žalující společnosti a ukončení společného podnikání těchto společníků v žalující společnosti“.

Podle ustanovení § 66b obch. zák. je jednáním ve shodě jednání dvou nebo více osob uskutečněné ve vzájemném srozumění s cílem nabýt nebo postoupit nebo vykonávat hlasovací práva v určité osobě nebo disponovat jimi za účelem prosazování společného vlivu na řízení nebo provozování podniku této osoby anebo volby statutárního orgánu nebo většiny jeho členů anebo většiny členů dozorčího

orgánu této osoby nebo jiného ovlivnění chování určité osoby (odstavec první).

Není-li prokázán opak, má se za to, že osobami, jež jednájí ve shodě podle odstavce 1, jsou i společnost s ručením omezeným a její společníci nebo pouze její společníci (odstavec třetí písmeno a/).

Ustanovení § 196a odst. 3 obch. zák. dopadá i na převody majetku mezi společnostmi a osobou jednájící ve shodě s jejím společníkem. Definiční jednání ve shodě obsahuje ustanovení § 66b odst. 1 obch. zák., z něhož plyne, že jím je

a) jednání dvou nebo více osob uskutečněné ve vzájemném srozumění,

b) jehož cílem je nabytí, postoupení, výkon nebo jiná dispozice s hlasovacími právy v určité (třetí) osobě a současně

c) jehož účelem je – obecně řečeno – ovlivnění chování této (třetí) osoby.

Jinými slovy aby bylo možno určité osoby považovat za jednájící ve shodě ve smyslu citovaného ustanovení, musí jejich vzájemné srozumění směřovat k nabytí, postoupení, výkonu či jiné dispozici s hlasovacími právy v určité osobě a k tomuto cíli musí být směřováno proto, aby osoby takto jednájící ovlivnily chování této osoby. Teprve tehdy, jsou-li splněna všechna uvedená kritéria, lze dotčené osoby považovat za jednájící ve shodě.

Za jednájící ve shodě lze považovat jakékoliv osoby, jejichž jednání bude naplňovat uvedené znaky. Druhý a třetí odstavec ustanovení § 66b obch. zák. přitom obsahují vyvrátitelné právní domněnky definující osoby, jež se (není-li prokázán opak) vždy považují za osoby jednájící ve shodě.

Promítnuto do poměrů projednávané věci to znamená, že na převod sporných nemovitostí lze z důvodu, že proběhl mezi společnostmi a osobou jednájící ve shodě s jejím společníkem, vztáhnout ustanovení § 196a odst. 3 obch. zák. tehdy, lze-li považovat dovolatelku za osobu jednájící ve shodě s některým společníkem žalobkyně či žalobkyni za osobu jednájící ve shodě s některým společníkem dovolatelky.

Domněnka upravená v ustanovení § 66b odst. 3 písm. a/ obch. zák. tomuto závěru může nasvědčovat, neboť A. G. byla v době převodu sporných nemovitostí společníci jak žalobkyně, tak i dovolatelky.

Nicméně odvolací soud svůj závěr o aplikovatelnosti ustanovení § 196a odst. 3 obch. zák. nezaložil na posouzení jednání žalobkyně a společníků dovolatelky (či dovolatelky a společníků žalobkyně), ale (nesprávně) na posouzení společného jednání společníků žalobkyně, jejího jednatele a dovolatelčiny jednatelky a společnice.

Navíc při úvaze, zda jsou naplněny znaky jednání ve shodě, nerozlišoval mezi cílem a účelem jednání ve vzájemném srozumění, když uzavřel, že v tvrzeném jednání spatřuje „jiné ovlivnění chování určité osoby než výkon hlasovacích práv“. Jak však Nejvyšší soud vysvětlil výše, lze určité jednání považovat za jednání ve shodě ve smyslu § 66b odst. 1 obch. zák. pouze tehdy, je-li zahrnuto jak cílem (jímž je nabytí, postoupení, výkon či jiná dispozice s hlasovacími právy v určité osobě), tak i účelem (ovlivnění chování určité osoby), definovanými v ustanovení § 66b odst. 1 obch. zák.

V důsledku svého nesprávného právního názoru se pak odvolací soud nezabýval ani tvrzeními dovolatelky, jimiž vyvracela právní domněnku upravenou v ustanovení § 66b odst. 3 písm. a/ obch. zák.

Jelikož řešení právních otázek, na nichž napadené rozhodnutí spočívá, není správné a dovolací důvod

podle ustanovení § 241a odst. 2 písm. b/ o. s. ř. byl uplatněn právem, Nejvyšší soud rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2 část věty za středníkem, odst. 3 věta první o. s. ř.).

Právní názor Nejvyššího soudu je pro odvolací soud závazný (§ 243d odst. 1 část věty první za středníkem, § 226 odst. 1 o. s. ř.).

V dalším řízení odvolací soud posoudí, zda lze dovolatelku považovat za osobu jednající ve shodě s některým společníkem žalobkyně či žalobkyni za osobu jednající ve shodě s některým společníkem dovolatelky. V této souvislosti se bude zabývat i tvrzeními dovolatelky, jimiž vyvrací domněnku jednání ve shodě upravenou v § 66b odst. 3 písm. a/ obch. zák. Dospěje-li i poté k závěru, že převod sporných nemovitostí podléhal omezením zakotveným v ustanovení § 196a odst. 3 obch. zák., vypořádá se i s obranou dovolatelky, podle níž převod proběhl za tržní (obvyklou) cenu.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Nájemné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Péče o dítě \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Smlouva o smlouvě budoucí \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Daňová exekuce](#)
- [Cenové rozhodnutí rozporné se zákonem](#)